

Indtagelsen af det forjættede land – Josvabogen

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter:

- Josva er bogens hovedpersonen, men ikke nødvendigvis bogens forfatter. Beretningen er dog skrevet på Josvas tid og under hans opsyn. Visse afsnit tyder dog på, at der er sket en senere bearbejdelse af bogen (før kong Davids tid, idet Jerusalem endnu ikke er indtaget, se 15:63).

Tidspunkt:

- Ca 1400 år f. Kristus

Formål:

- *Guds trofasthed* over sine løfter om landet.
- *Guds hellighed* gennem straffen over kaananæerne, men også Israel selv, når de gjorde oprør mod Guds bud
- *Guds frelse* og sejr over alle fjender. Josva (Je-ho-shua = "Jahve er frelse") har samme navn som Jesus og er et tydeligt forbillede på frelsen i ham. Gennem Jesus har vi sejret over synden, døden og Djævelen, og ved Helligånden kan vi "*indtage*" det nye liv i Kristus og *hvilen* i ham.

Opbygning:

A. Folket går ind i landet. Kap 1-5

- Josvas kaldelse, kap 1
- Spionerne og Rahab, kap 2
- Overgangen over Jordan-floden; de tolv sten, 3:1 – 5:1
- Omskærelsen og påsken, 5:1-12
- Herrens hærfører, 5:13-15

B. Landet indtages. Kap 6-12

- Erobringen af Jeriko, kap 6
- Akans tyveri, kap 7
- Erobringen af Aj, 8:1-29
- Oplæsningen af loven på Ebals bjerg, 8:30-35
- Pagten med Gibeonitterne, kap 9
- Erobringen af det sydlige Kana'an, kap 10
- Erobringen af det nordlige Kana'an, kap 11
- Liste over overvundne konger, kap 12

C. Landet fordeles. Kap 13-21

- Fordeling af landet mellem stammerne, kap 13-19
- Tilflugtsbyerne, kap 20
- Levitbyerne, kap 21

D. Israels troskab mod Herren. Kap 22-24

- De østlige stammers hjemvenden, kap 22
- Josvas afskedstale, kap 23
- Pagtslutningen i Sikem, 24:1-28
- Josvas død og begravelse, 24:29-33

Indhold:

A. Guds trofasthed

- Opfyldte alle løfterne om landet (11:23; 21:43-45)
- Fordelingen af landet mellem stammerne beskrives detaljeret, kap 13-19
- Var med Josva og Israel hele vejen (1:5)

B. Guds frelse I: Herren alene

- Loven – repræsenteret ved Moses – kunne ikke komme ind i det forjættede land; Kun Josva (Jesus) kan lede os ind i Guds rige.
- En ny begyndelse: "Dåben" i Jordanfloden, omskærelsen og påsken.
- Arken i centrum ved overgangen over Jordanfloden og erobringen af Jeriko
- Frelse består i ærefrygt, underordning og overgivelse til Herrens vilje (Herrens hærfører)
- Barmhjertighed mod den værste synder (Rahab i modsætning til Gibeonitterne)
- Frelsen (landet) var *beredt* af Gud. De kunne spise dets føde (i stedet for manna) og bo i dets huse (5:11-12; 24:13)

C. Guds hellighed

- Dommen over kaananæerne. På linie med syndfloden og Sodoma og Gomorra. Guds tålmodighed. Varsel om den kommende dom.
- Israel dømmes, når det gør oprør mod Gud (Akans tyveri). Syndens kollektive konsekvenser.

D. Guds frelse II: Indtagelsen af landet

- Israel skulle kæmpe for at Gud kunne kæmpe gennem dem. Vi skal indtage det nye liv i Kristus ved at lade Helligånden fylde os og døde de syndige gerninger.
- Der er stadig meget at indtage! (13:1; Kaleb: 14:6-15)
- Vi kan miste modet (17:14-18)...
- ..., men Herren siger: "Vær modige og stærke..." (1:6)
- Guds Ords centrale plads (1:7-8; 23:6,13)
- I kan ikke tjene Herren! (24:19)

E. Landet: Fællesskab og hvile

- De 2½ østlige stammer skulle indtage landet i solidaritet med de andre stammer før de kunne vende hjem (1:12f)
- De havde fælles gudsdyrkelse og kun ved Herrens ene hellighed (åbenbaringsteltet), jvf kap 22. Stammernes egentlige sammenhængskraft var troen på Jahve.
- Levitterne skulle bo blandt folket, så deres skæbne hang sammen med folkets
- Landet er et udtryk for hvile (jvf Sl. 95:11)
- Vi kan finde hvile for vores sjæle hos Jesus (Matt 11:28-30)